

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Johan Hånell
Jakobsgatan 26
10333 Stockholm

Vår referens/dnr:
2026-168

Er referens/dnr:
Fi2026/01690

2026-08-17

Synpunkter på ”Banksektorns konkurrenskraft och den inre marknaden för bankverksamhet”

Sammanfattning

Kommissionens meddelande om konkurrenskraften i EU:s banksektor är välkommet. Det är positivt att kommissionen tydligt kopplar bankreglering till EU:s bredare konkurrenskraftsagenda, investeringsbehov och ambitionen att stärka den inre marknaden för finansiella tjänster. Ett stabilt banksystem är en förutsättning för långsiktig tillväxt, men stabilitet måste uppnås på ett sätt som är proportionerligt, riskkänsligt och samhällsekonomiskt effektivt.

Svenskt Näringsliv anser därför att Sverige bör driva följande linje:

1. Kommissionen bör kvantifiera effekterna av output floor på utlåning till företag utan externt kreditbetyg, inklusive priser, volymer och löptider, och särskilt analysera effekterna i medlemsstater med låga historiska kreditförluster.
2. Kommissionen bör lägga fram en permanent, riskkänslig lösning för företag utan externt kreditbetyg där oproportionerliga effekter identifieras.
3. Den temporära förmånliga behandlingen för vissa företag utan externt kreditbetyg bör bibehållas till dess att en sådan lösning är på plats.
4. Ökad användning av externa kreditbetyg bör inte ses som huvudlösningen på problemet.

Sverige bör bevaka att output floor inte leder till att välfungerande företagsfinansiering med låg risk i praktiken bestraffas. EU behöver ett motståndskraftigt banksystem, men också ett regelverk som stödjer

investeringar, produktivitet och konkurrenskraft. För svensk del är frågan om output floor för företag utan externt kreditbetyg därför ett prioriterat område i det fortsatta arbetet med EU:s bankregelverk och Savings and Investments Union.

Output floor måste anpassas till EU-specifika förhållanden

Finansdepartementet bör särskilt bevaka frågan om output floor och dess effekter på utlåning till företag utan externt kreditbetyg. Detta är inte en teknisk detaljfråga för banksektorn, utan en fråga om företagens finansieringskostnader och investeringsförmåga. För ett land som Sverige, där många företag är beroende av bankfinansiering och utlåningen till företag historiskt har uppvisat låga realiserade kreditförluster, kan output floor få betydande realekonomiska konsekvenser.

Svenskt Näringsliv stödjer Basel III:s övergripande syfte och ser behovet av att hantera modellrisk. Det är rimligt att regelverket innehåller spärrar mot alltför låga riskvikter när dessa inte speglar underliggande risker. Output floor, vid nuvarande kalibrering, riskerar dock att bli ett trubbigt och kostsamt sätt att öka den finansiella stabiliteten. När banker binds av golvet begränsas nyttan av interna modeller även i portföljer där låga riskvikter är förenliga med långvarigt låga realiserade kreditförluster och konservativ kreditgivning.

Detta är särskilt relevant i Sverige. Svenska bankers riskvikter för företagsutlåning har historiskt varit låga, vilket är förenligt med låga realiserade kreditförluster och försiktig kreditprövning. Samtidigt är endast en begränsad andel av svenska bankers företagsexponeringar mot motparter med externt kreditbetyg. Output floor riskerar därför att påverka den breda företagsutlåningen.

I en svensk kontext är det svårt att motivera output floor i dess nuvarande utformning och kalibrering. Det kan höja kapitalkraven materiellt i banksystem med låga historiska förluster, samtidigt som den marginella stabilitetsvinsten är begränsad relativt kostnaderna för realekonomin. Högre kapitalintensitet väntas över tid leda till högre lånekostnader för företag utan externt kreditbetyg. Effekten blir sannolikt störst för mindre och medelstora företag som saknar praktisk tillgång till kapitalmarknadsfinansiering. Större företag kan i viss utsträckning byta finansieringskälla, men mindre företag förblir beroende av banklån i hög utsträckning. Det är inte heller självklart att det stärker den finansiella stabiliteten att öka kapitalkraven för exponeringar med låg faktisk risk. Tvärtom kan ett mindre riskkänsligt regelverk försvaga kopplingen mellan företagets kreditvärdighet och bankernas kapitalkrav.

En lösning som bygger på att fler företag ska införskaffa externa kreditbetyg bör inte betraktas som tillräcklig. De flesta företag saknar externt kreditbetyg eftersom nyttan under dagens marknadsförhållanden normalt inte motiverar kostnaden. Om regelverket skapar ett indirekt tryck på företag att köpa kreditbetyg för att bankernas kapitalkrav bättre ska spegla faktisk risk, innebär det i praktiken att kreditbetyg blir en regulatoriskt driven kostnad snarare än ett marknadsdrivet sätt att effektivisera kreditvärdering. Det riskerar även att dela upp ansvar för kreditprövningen mellan den kreditgivande banken och externa kreditvärderinginstitut, trots att banken bär kreditrisken och därmed bör ha huvudansvaret för riskbedömningen.

Sverige bör därför verka för att kommissionens kommande förslag inte enbart förlänger övergångsreglerna, utan leder till en permanent och riskkänslig lösning för företag utan externt kreditbetyg. Övergångsreglerna bör behållas så länge en sådan lösning saknas, men enbart förlängda övergångsregler löser inte osäkerheten för företag med långsiktiga finansieringsbehov. Eftersom företagslån ofta har löptider på flera år påverkar förväntade framtida kapitalkrav kreditvillkoren redan innan reglerna är fullt infasade.

Kontaktinformation

Victor Snellman

Victor.snellman@svensktnaringsliv.se

0761-045474